

Bakgrund och syfte

Som konstnärer har vi länge varit intresserade av kulturhuvudstadsprojektet som en intressant arena för att hitta och skapa möjligheter för internationella samarbeten. Utifrån en tanke om att vilja jobba med stadslandskap, interaktivitet och nyfikenhet, ville vi titta på hur ett kulturhuvudstadsprojekt fungerar i stort och mer specifikt hur man som konstnär kan jobba mot kulturhuvudstäder; hur projekt och samarbetspartners väljs ut och hur man kan tänka i utformningen av ett eget sökprojekt.

Vi ser dessutom den baskiska regionen som en intressant region i förvandling och ville därför undersöka vilken redan existerande kulturinfrastruktur det finns i Donostia San Sebastian, samt hur administrationen, organisationen och samarbeten fungerar kring kulturhuvudstadsskapet de ska hålla i år 2016.

Kulturhuvudstäder

Konceptet med kulturhuvudstäderna skapades av EU 1985 med de uttalade syftena att dels stärka känslan av ett enat Europa, en gemensam europeisk identitet och dels att länderna/städerna ska kunna visa upp sin särprägel. Städerna som väljs ut som värdstäder ska betona dessa två delar i sin sökning. Hur städerna väljer att göra detta skiljer sig naturligtvis markant åt.

EU bestämmer varje år ett antal länder som ska stå värd för kulturhuvudstadsskapet, i regel två eller tre länder. I dessa länder tävlar sedan ett antal städer om värdskapet. Startfältet tunnans ut allt eftersom och så småningom står så

en stad som vinnare. EU:s officiella beslut kommer ungefär fyra-fem år innan kulturhuvudstadsåret infaller.

Donostia San Sebastian

Donostia San Sebastian (som staden officiellt heter) är en stad ungefär lika stor som Uppsala på den spanska nordkusten. Staden är huvudstad i regionen Gipuzkoa som i sin tur är en av tre regioner som ingår i det autonoma området Baskien. Staden har en lång historia som turistmagnet. I slutet av 1800-talet, i samband med att järnvägen mellan Paris och Madrid öppnade, med San Sebastian som en av hållplatserna på vägen, började den spanska överklassen och kungahuset komma hit på sommarhalvåret. Staden utvecklades sedan till ett modecentrum. Stadens centralpunkt får sägas vara den långa strandpromenaden som går mellan de två berg som i sin tur ramar in Atlanthorisonen. Strandpromenaden kantas av hotell och pampiga stora villor från det tidiga 1900-talet.

Idag är San Sebastian fortfarande en stor turistmagnet, med någonstans runt 450.000 turister om året. Den stora lockelsen idag är dels staden i sig, som är väldigt vacker med gammal arkitektur, men kanske framförallt den lokala matkulturen.

I San Sebastian med närområde finns det sammanlagt 16 Michelin-stjärnor. Staden är därmed den stad i världen (vid sidan av Kyoto i Japan) med störst koncentration av dessa åtråvärda stjärnor. På de små barerna i den gamla delen av staden kryllar det av både traditionella och modernistiska pintxos, baskiska tapas.